

Защо розитѣ иматъ тръне.

(Прѣдание. Гледай началната картичка).

ова се случило много отдавна. Недалечъ отъ едно малко градче се червенѣла розова градина. Прѣзъ нея текла чудна рѣчица съ сладка вода. Тя напоявала розитѣ въ горещитѣ дни и пълнила цвѣтоветѣ имъ съ хубави миризми. Тръне по тѣхъ нѣмало, защото се хранѣли съ захарнитѣ води на рѣкичката.

Въ тая градина отивали на разходка всички жители на градчето. Въ срѣдата ѝ имало широко игрище за малкитѣ дѣца. Никога градината не оставала безъ посѣтители: На едно място ще видишъ старци, на друго — дѣца, а край рѣкичката — морни пѣтници да пиятъ сладка вода.

Всѣка вечеръ това благословено място се посѣщавало отъ ангела-пазителъ на дѣцата. Най-напрѣдъ размахвалъ крилцата си надъ цѣвнатите рози, а послѣ отнасялъ миризмата имъ въ градчето надъ дѣтскитѣ легла. Тогава тѣ се упоявали отъ нея и сладко заспивали до изгрѣвъ слѣнце.

Единъ денъ въ градината си играли дѣца. Тѣ се насили на игритѣ и почнали да измъчватъ животинкитѣ въ градината: кжсали имъ крилцата и крачката и ги оставяли да умратъ въ тежки мѫки. Най-послѣ тѣ откѣснали цвѣтоветѣ на много рози и ги стѫпкали на земята.